

BERNADETTA KUCZERA-CHACHULSKA

annyi arc és még több

*a mesék
rémes alakjai
vasorrú banyák és gyilkosok
hatalmas késekkel
a közös ittlétünk
mindahány percében
megsebzett
tíz harminc száz
átváltozás*

*miként lehetséges mindez
egyetlen fáradt
villamoskocsiban*

*ugyanaz a pad
egy egészen új
esőben*

*ugyanazon ablaküveg
mögül
egy nagyon régi
eszme
új próbája
hogyan sikerül*

*szimmetriája a múltnak
és annak ami manapság
egyre nagyobb
a határvidék
az idő geometriája
a sors geometriája
a sorsé mely akár egy hős
feltárulkozik
a napban*

este

*mindennap séta
egyre mélyebb utcácskák
a város fáradtsága
amit senki sem lát
mely sosem tanúsít
ellenállást és változatlanul
ugyanúgy más
az elcsépelte megnyílik
akár a költészet
már ismert bányája
a merőben új pedig
követelőzik
vég nélkül*

kimerült tájkép

*ezek a vonások
e körvonalak
ez a széttördelt
egység
és az ösvény
a hó
az erdő
látható szeletének
arányai
a tökéletesen moccanatlan
fényesség*

*suhant a biciklista
és futott a kutya
a pórázon*

*a víz
mindig visszatér
a mederbe
és ragyog*

Zsille Gábor fordításai

kútban lakni
geometrikusan körbezárt
udvarkára látni
az ablakból az ablakba
nem tájakra magas fákra
még magasabb égboltra

a házból házakba
nézni
takaros erkélyekre
gondozott ládikákra

az emberi önszemlélet
határtalansága

parttalanság amely
gyötrelem a bezárkózó nyíltságnak

a béklyóba vert ember
s mégis a nagy és hosszú
leghosszabb út

megszólítás

Szent II. János Pál emlékének

és ismét
a régi Róma vagy
Róma
ciprusfák mérik
az eget
és pálmák tollforgói
fogózkodnak a szélbe
a város alatt gépkocsik
mintha
pár évszázada
szüntelen
az Egyetlen Élet felé
igyekeznének
a kezdet
még egyszer
beállítva

buszablakból

köd mazóviai fűzfák
félhomály és tavaszi áradások
vizek
a fűzek körül
mint a gyermekrajzokon
szinte mértani
vonalakkal egyenes
megszelídített csábos
formák és szembeszökők
mindig
a tavaszi vadvizek

határ

elemi állandóság
tárgy párkány
fa
reszketeg levélke
tél
évszakok összevisszasága
távlatzűrzsavar

a gondolat mint szem
partfeszület
amelyen
túl
minden
elmosódik

az ablakból

erkélyfülkéje a világnak
morzsolt
égbolt
még egy
juharfa
a mélységes falakban

elképzelt csönd
kitalált nyugalom
imitáció a mai napra

Kovács István fordításai